

Indkomst- og Formueskat for Tiden kan indbringe Staten, ikke kan gøre Fordring paa nogen Art af Sikkerhed, men kun kan byde de Tal, som de spredte Erfaringer om en Indkomsts kts Udbytte her hjemme give Anvisning paa. Det er altsaa paa det bestemteste forudsat i dette Lovforslags oprindelige Motiver, at det er et meget løst Grundlag, paa hvilket man har beregnet Indkomst- og Formueskatten til at ville give en Indtægt af ca. 5,100,000 Kr., og der er al Rimelighed for efter de Erfaringer, jeg navnlig henviste til fra den københavnske Indkomsts kat, at antage, at Skatten vil indbringe langt større Beløb. Men nu kan det dog ikke have været Hensigten — i saa Fald hersker der en ganske overordentlig Misforstaaelse i det hele Land — i Stedet for at lette Statsborgernes Skattebyrde saa at forøge Statskassens Indtægter og derigennem selvfølgelig Statsborgernes Skattebyrde. Det kan ikke efter vor Formening have været Hensigten med disse Lovforslag, og jeg tror derfor, at vort Ændringsforslag vil være rigtigt, nyttigt og godt. Jeg tror det saa meget mere, som det, naar man ser nøjere efter, virkelig er i overordentlig Grad moderat og hensynsfuldt mod Statskassen. Hvis nu den Eventualitet slet ikke indtræffer, som jeg her har fremstillet som sandsynlig, at det Beløb, der kommer ind gennem Indkomsts katten, overstiger de Beløb, der overføres til Kommunerne, vil Ændringsforslaget ikke gøre Skade i nogen Henseende, thi saa er der intet mere at overføre. Og hvis Indkomsts katten indkommer med næsten 1 Million Kr. mere end i Motiverne paaregnet, saa vil det heller ikke skade Statskassen for en eneste Øre, idet alt, hvad der overføres til Kommunerne, modtager Statskassen igen gennem Indkomsts katten, indtil der ellers vilde komme en Fordel for Statskassen, men naar denne Eventualitet indtræffer, har man villet, at Overskuddet skulde gaa til Kommunerne, som trængte ganske anderledes haardt end Staten, og det tror jeg ogsaa er indrømmet fra alle Sider. Men atter her er Ændringsforslaget moderat og hensynsfuldt, idet naar Overskuddet naar den Grænse, der bestemmes i Ændringsforslaget, nemlig Beløbet for de ikke overførte Dele af Gammelskatten og Bygningsafgiften, saa tilfalder Resten Statskassen. Vi kunne altsaa ikke se anderledes paa denne Sag, end at vort Ændringsforslag deler Sol og Vind lige mellem Kommunerne og Statskassen. Vi kunne ikke se anderledes, end at den hele Aand og

Tanke, der gaar igennem Lovforslaget, bliver ganske anderledes fuldt ud gennemført ved Vedtagelsen af vort Ændringsforslag, end hvis det forkastes. Vi tillade os derfor med fuld Fortrøstning at anbefale Ændringsforslaget til ærede Medlemmers Velvilje og til det høje Tings Vedtagelse.

Madsen-Mygdal: Naar man sammenligner den nu foreliggende Betænkning med Udvalgets Betænkning fra i Fjor, vil man lægge Mærke til, at naar undtages de enkelte Forandringer i §§ 1, 2 og 3, som Landstinget har foretaget, og som ere tiltraadte af Folketinget, gaar Betænkningen i Aar ud paa at foreslaa at vende tilbage til Landstingets tidligere Affattelse i alt øvrigt. De forskellige Ændringer, som ere opstillede af Landstingets Flertal, gaa ud paa at knytte Løsningen af den personlige Kommuneskat sammen med det foreliggende Lovforslag, ikke at tale om, at Brændevinsskatten ogsaa er sat i uløselig Forbindelse med samme Lovforslag, uagtet der ikke er stillet noget Ændringsforslag til denne Lov, men til den følgende om en Indkomsts kat. Angaaende denne Forbindelse og angaaende Spørgsmaalet om Løsningen af den personlige Kommuneskat, havde jeg jo Lejlighed til at udtale mig ret udførlig i Fjor, og jeg føler ikke nogen Lyst til at gentage mine Bemærkninger om den Sag fra i Fjor. Jeg skal blot sige, at jeg skønner ikke rettere, end at, hvis man fastholder en saadan Bestemmelse som, at Spørgsmaalet om den personlige Kommuneskat skal løses, som jeg i Fjor udtrykte mig, saa at sige ved et Pennestrøg ved denne Lov, er det det samme som at gøre denne Lov umulig; thi det er jo en umulig Opgave. Jeg hørte nok, at den ærede Ordfører for nylig sagde, at det, vi foretog her, jo ikke forhindrer, at vi med Lethed ville kunne gennemføre en mellemkommunal Beskatning siden; thi, sagde han, aldrig har der været særlige Betæneligheder ved Ordningen af den mellemkommunale Beskatning, det var ikke særlig der, Vanskelighederne med Hensyn til Gennemførelsen af Spørgsmaalet om den personlige Kommuneskat fandtes. Jeg skal dog minde om, at saa vidt jeg har fulgt med i denne Sag lige fra først af, skønner jeg ikke rettere, end at det særlig er Spørgsmaalet om den mellemkommunale Beskatning, der har voldet Vanskeligheder hele Tiden lige fra 1871 og særlig i 1879 og under de senere Behandlinger af denne Sag. Det kan derfor ikke siges,